

носътъ му е тъпъ и плоскъкъ съ двѣ разрѣзани ноздри; има очи малки, а уши голѣми; устата му са доста голѣми и са пълни съ малки зъбици. Крилата на прилѣпътъ нѣматъ пера, като на птици ти; а само иматъ една тънка полупрозрачна ципица, която съединява и покрива четиретъ члѣна на животното, отъ които двата прѣдни са много по-дълги отъ задни ти. За таа разлика прилѣпни ти се броютъ въ *ръкокрили ти* бозайни животни. Подъ ципицата, която съединява четиретъ члѣна, се подаватъ отъ задни ти двѣ нозѣ по петъ прѣста на всакоа нога съ остри ногте; четиретъ дълги прѣста на прѣдни ти двѣ нозѣ са покрити цѣли съ ципицата, та се подава само на единъ голѣмъ прѣстъ, съ остръ и кривъ ногтъ, като кукичка. На рилце то на прилѣпътъ има твърдѣ много момици, които отдѣлатъ тлѣстата и вонѣшта влага, съ която той си увлажава тѣло то и ципицата.

Прилѣпни ти се не виждатъ денѣ: само кога земе да се смрачава вечерь излизатъ отъ гнѣздата си, които обикновено се намиратъ подъ покривити на растурени и пусти къшти, въ хралонати дрѣвѣта и въ пештери. Прилѣпни ти не смѣятъ много да се отдалечаватъ отъ гнѣздата си: отдалечаватъ се най-много до сто раскрача. Нъ въ това малко пространство тии прѣхвъркноватъ по 20 пѣти за една минута, и като хвъркатъ, все криволичатъ; хвърлетъ се отъ една страна на друга, та ловеть ноштни пеперуди, брѣмбари и други насѣкоми. Като се стѣмни хубавѣ връштатъ се пакъ на мѣстата си и стоютъ до друга та вечерь. Прилѣпни ти са отъ родътъ на ония животни, што спетъ цѣла зима; юсеень тии си трѣсетъ тъмни и влажни мѣста, нъ топли, и тамъ, като прилѣпнатъ на нѣшто съ задни ти нозѣ, спетъ цѣла зима.

Прѣвъ май женский прилѣпъ ражда само едно прилѣпче. Штомъ се роди прилѣпнова здраво на грѣдити на майка си, хвърка съ неа навсѣкъдѣ и се храни съ млѣко то ѝ тъкмо 10 недѣли; а като измине това врѣме, прилѣпче то усѣшта себе си доста силно, та оставя майка си и отива само да си трѣси храна.

Прилѣпътъ не може да се подеме отъ земята като птица та и да хвъркне; той трѣбова да се пустне отъ високо за да може да хвъркне. Прилѣпни ти, освѣнъ дѣто хвъркатъ, оште и лазетъ: тиа животни не само че не врѣдетъ ништо, нъ оште са и полѣзни, зашто то трѣбетъ врѣдни ти насѣкоми.